

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นเหนือ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เราม่าบ้านทัก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นเหนือ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นเหนือ

ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทยที่ใช้พูด เขียน ติดต่อกันสื่อสารกันโดยทั่วไป เป็นภาษาประจำชาติที่คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยใช้ในการศึกษาติดต่อกัน และใช้ในราชการ

ภาษาไทยถิ่น เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันเฉพาะตามท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง มีความแตกต่างกันตามท้องถิ่นที่อยู่บนแต่ละพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ภาษาถิ่นเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เราควรรักษาไว้ใช้ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นมรดกของชาติต่อไป

ภาษาไทยถิ่นจำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ได้ ๔ ประเภท คือ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นกลาง และภาษาถิ่นใต้ นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้

ภาษาถิ่นกลาง เป็นภาษาที่ใช้ทั่วไปเป็นมาตรฐานเหมือนกันทั่วประเทศ นอกจากเป็นภาษาราชการของชาวกรุงเทพฯ

ภาษาถิ่นเหนือ เป็นภาษาที่มีสำเนียงการออกเสียงที่โดดเด่น เช่น คำที่ภาษาไทยมาตรฐานใช้ ร ภาษาถิ่นเหนือจะเป็น ฮ และมักลงท้ายประโยคพูดอย่างอ่อนหวานด้วยคำว่า “เจ้า”



ตัวอย่างคำภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นเหนือ

คำที่มีความหมายเดียวกัน แต่ออกเสียงต่างกันหรือเรียกชื่อต่างกัน

ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นเหนือ
พูด	อู้
อร่อย	ล่ำ
ฉั่น	ป็น
ขนมจีน	ขนมเส้น
มะละกอ	บะก้วยเต็ด
พูดปด	ซี้จู้
เด็ก	ละอ่อน
กางเกง	เตี๋ยว

ตัวอย่างภาษาถิ่นเหนือ

คำ	ความหมาย
กาด	ตลาด
ง่าว	โง่
ป้อ	พ่อ
แอ่ว	เที่ยว
ตุง	ธง
เยี้ยะ	ท่า
ตุ้เจ้า	พระ
เมื่อย	เป็นไข้ไม่สบาย

ประโยชน์ของการศึกษาภาษาไทยถิ่น

ทำให้ทราบว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในประเทศไทยมีความหลากหลาย
เข้าใจความหมายของคำภาษาถิ่นต่าง ๆ และเป็นการอนุรักษ์ภาษาถิ่นให้คงอยู่
ต่อไป

แผนผังความคิด สรุปความรู้เรื่องภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

